

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.355/2013/14. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2014. év november hó 6. napján** tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

ítéletet:

A kábítószerrel visszaélés büntette miatt **I.r. vádlott és társai** ellen indult büntetőügyben a **Fővárosi Törvényszék** 2013. év június 24. napján kelt **26.B.1541/2012/36. számú ítéletét** mindhárom vádlottal szemben **megváltoztatja.**

I.r.vádlott fogyasztási és forgalmazási típusú cselekményét egységesen a 2012. évi C. törvény 176. § (1) bekezdés III. tételébe ütköző, de a (3) bekezdése szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntette kísérletének,

II.r.vádlott fogyasztási és forgalmazási típusú cselekményét egységesen a 2012. évi C. törvény 176. § (1) bekezdés IV. tétel szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntettének minősíti.

II.r. vádlott főbüntetését 5 (öt) év börtönre **enyhíti.**

I.r. és II.r.vádlottak esetében a halmazati büntetésre utalást mellőzi. Nevezettek a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének letöltése után feltételes szabadságra bocsáthatók.

III. r. vádlott büntetését 100 (egyszáz) napi tétel - egy napi tétel összege 2.500 (kettőezeröttszáz) forint - összesen 250.000 (kettőszázötvenezer) forint pénzbüntetésre **enyhíti.**

A pénzbüntetést, meg nem fizetés esetén, napi tételenként kell egy napi fogházbüntetésre átváltoztatni.

I.r. vádlottal szemben elrendelt vagyonekobzás összegét 2.250.000,- (kettőmillió-kettőszázötvenezer) forintra,

II.r.vádlottal szemben elrendelt vagyonekobzás összegét 2.256.000,- (kettőmillió-kettőszázötvenhatezer) forintra emeli fel.

III.r. vádlottal szemben 50.000,- (ötvenezer) forint vagyonekobzást rendel el.

III.r. vádlottnak kiadni rendelt 122.000,- (egyszázhuszonkettőezer) forint tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletét annyiban változtatja meg, hogy az előbbi összeget nem a vádlottnak, hanem élettársának ... szám alatti lakosnak rendeli kiadni.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét I.r., II.r. és III.r. vádlott tekintetében helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék 2013. június hó 24. napján kihirdetett 26.B.1541/2012/36. számú ítéletével

- I.r. vádlottat kábítószerrel visszaélés büntette (1978. évi IV. törvény 282/A § (1) és (3) bekezdései) és kábítószerrel visszaélés vétsége (1978. évi IV. törvény 282. § (1) bek., (5) bek. a/ pontja) miatt - halmazati büntetésül - nyolc év fegyházbüntetésre és nyolc év közügyektől eltiltásra;

- II.r. vádlottat kábítószerrel visszaélés büntette (1978. évi IV. törvény 282/A § (1) bekezdése) és kábítószerrel visszaélés vétsége (1978. évi IV. törvény 282. § (1) bek., (5) bek. a/ pontja) miatt - halmazati büntetésül - hat év hat hónap börtönbüntetésre és hét év közügyektől eltiltásra;

- III.r. vádlottat kábítószerrel visszaélés vétsége (1978. évi IV. törvény 282/A § (1) bek., (6) bek. a/ pontja) és kábítószerrel visszaélés vétsége (1978. évi IV. törvény 282. § (1) bek., (5) bek. a/ pontja) miatt - halmazati büntetésül - egy év hat hónap - végrehajtásában három év próbaidőre felfüggesztett - fogházbüntetésre ítélte.

I.r. és II.r. vádlottakkal szemben vagyonelkobzást alkalmazott és az általuk előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztésbe beszámította. Rendelkezett továbbá a lefoglalt bűnjelekről, valamint a bűnügyi költség viseléséről is.

Az elsőfokú ítéletet az ügyész mindhárom vádlottra tudomásul vette, ellene I.r. vádlott és védője, valamint II.r. és III.r. vádlottak téves minősítés miatt, a kiszabott büntetés enyhítéséért, II.r. vádlott védője és III.r. vádlott védője felmentésért jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség 2013. augusztus hó 13. napján kelt BF.765/2013/1. számú átiratában a bejelentett védelmi fellebbezéseket alaptalannak tartotta.

Az átirat szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás hiánytalan, pontos és mindenben megfelel a bizonyítás anyagának. A törvényszék a bizonyítékok okszerű értékelésével helytállóan következtetett a vádlottak bűnösségére és cselekményüket törvényesen is minősítette. A bűnösségi körülményeket hiánytalanul számbavette és kellő súllyal értékelte, így az általa alkalmazott joghátrány mindhárom vádlottnál megfelelő, ezért az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője a másodfokú nyilvános ülésen az indítványt azzal tartotta fenn, hogy az időközben hatályba lépett 2012. évi C. törvény alkalmazására tett indítványt, annak megállapításával, hogy a vádlottak a

szabadságvesztés kétharmad részének kiállása után bocsáthatók feltételes szabadságra.

I.r. vádlott védője a bejelentett fellebbezést fenntartotta.

A tényállás megállapításával kapcsolatban kifogásolta, hogy a törvényszék nem fogadta el az I.r. vádlott azon védekezését miszerint a kábítószer a taxis vitte a lakására, továbbá az elsőfokú bíróság nem folytatott le bizonyítást a terhelt kábítószerfüggőségére. A megállapított tényállásból tévesen következtetett kereskedői elkövetési magatartásra, mivel az I.r. vádlott valójában forgalombahozatalt valósított meg, amely enyhébb megítélésű és a vagyonekhozást sem alapozza meg. A vagyonekhozással kapcsolatban a védő arra hivatkozott, hogy az elkobzott vagyon valójában a vádlott anyósáé.

Az elbíráláskor hatályos büntető törvény alkalmazásával a vádlottal szemben kiszabott büntetés mérséklésére, továbbá a vagyonekhozás mellőzésére tett indítványt.

II.r. vádlott védője a téves minősítés miatt, enyhítés végett bejelentett fellebbezését hatályon kívül helyezésért is fenntartotta.

Azon álláspontjának adott hangot, hogy az elsőfokú ítélet felülbírálatra alkalmatlan mivel a tényállás felderítetlen, hiányos, valamint az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét sem teljesítette.

Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság elutasította a 1.sz. tanú kihallgatása iránti bizonyítási indítványt, nem kísérelte meg felderíteni a taxis kilétét, nem vizsgálta, hogy a kábítószer ellenértéke milyen módon került kiegyenlítésre, továbbá a beszerzett híváslisták tartalmát a logika szabályaival ellentétesen elemezte.

Ellentmondásosnak találta, hogy bár az elsőfokú bíróság a vádirattól csupán annyi eltéréssel állapított meg tényállást, hogy az I.r. vádlott ismeretlen módon szerezte meg a kábítószer, ugyanakkor tényállási elemként az értékesítés is megjelenik, amihez szorosan kapcsolódik a vagyonekhozás, amely kapcsán a törvényszék nem tisztázta, hogyan került az ötszázezer forint az I.r. vádlott lakására, miközben ez az összeg akár a III.r. vádlottól is származhatott. Az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy a csekélyebb jövedelemmel rendelkező vádlottaknak miből állt volna ilyen nagy összeg a rendelkezésükre.

A törvényszék tévesen következtetett forgalomba hozatalra, legfeljebb a megszerzés vagy tartás róható fel a II.r. vádlottnak, ahogyan azt a megalapozott gyanúban vele helyesen közölték.

A fogyasztást a vádlott beismerte, alkalmi kábítószer-fogyasztását vizeletminta is alátámasztotta. Ebben a körben az elsőfokú ítélet meghozatalát követő elterelésen való részvételről igazolást csatolt.

Amennyiben az ítélőtábla a terjesztői típusú cselekmény minősítését illetően az elsőfokú bíróság álláspontját osztaná, nyomatékos enyhítő körülmény, hogy a cselekmény kísérleti szakban rekedt.

A védő álláspontja szerint az enyhítő körülmények száma és súlya lehetővé teszi a büntetés jelentős enyhítését, ezért a büntetés végrehajtásának felfüggesztését és a vagyonekhozás mellőzését indítványozta.

III.r. vádlott védője perorvoslatát enyhítésért is fenntartotta.

Az elsőfokú bíróság széleskörű bizonyítást lefolytatva, a szakértői vélemények alapulvételével állapította meg a III.r. vádlottnál, hogy a kábítószer hatóanyagtartalma nem haladta meg a csekély mennyiség felső határát.

A III.r. vádlott a fogyasztást beismerte, de következetesen tagadta a terjesztői típusú elkövetést, mely utóbbival kapcsolatban a bíróság bűnösségét - a tényállástól eltérően, - nem kereskedéssel, hanem átadással elkövetett kábítószerrel visszaélésben állapította meg.

Az elsőfokú ítélet a 3./ tényállási pont szerinti, terjesztői típusú magatartással kapcsolatban megalapozatlan, a vádlott büntetőjogi felelőssége nem állapítható meg és ezzel kapcsolatban a törvényszék indokolási kötelezettségét sem teljesítette.

Elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a III.r. vádlott részbeni felmentését, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta.

III.r. vádlott felszólalásában arra hivatkozott, hogy végképp felhagyott a kábítószer-fogyasztással, az utolsó szó jogán pedig megbánásának adott hangot.

A bejelentett perorvoslatok részben alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla a védelmi perorvoslatok alapján eljárva a Be. 348. § (1) bekezdésére figyelemmel mindhárom vádlottat érintően, teljes terjedelmében felülbírált a Fővárosi Törvényszék ítéletét és az azt megelőző eljárást.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság eljárása során a perrendi szabályokat megtartotta, eljárási hibára az eljárás résztvevői közül senki sem hivatkozott. A tárgyaláson a szükséges figyelmeztetések elhangzottak, s az arra adott válaszok is rögzítésre kerültek. A releváns okirati bizonyítékok felolvasása, ismertetése megtörtént.

A törvényszék ügyfelderítési kötelezettségének eleget téve a bizonyítást teljeskörűen lefolytatta, a vád tárgyává tett bűncselekmény elbírálása szempontjából szükséges bizonyítékokat feltárta.

Az elsőfokú bíróság az így beszerzett bizonyítékokat önmagukban és egymással összevetve, összességükben is értékelte. Mérlegelési tevékenységéről és annak eredményéről a szükséges mértékben számot adott, indokolási kötelezettségének eleget tett.

Az elsőfokon eljárt törvényszék nagyjából helyes tényállást állapított meg, de hiányosan rögzítette az I.r. vádlott büntetéseit, valamint a történeti tényállás helyett az indokolásban rögzített releváns tényeket. Az elsőfokú ítélet kihirdetése óta a III.r. vádlottat személyi körülményeiben bekövetkezett változások is rögzítésre szorultak. Emiatt az ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a másodfokú eljárásban az iratok alapján - a Be. 352. § (1) bekezdés a/ pontjára alapozottan - az alábbiak szerint **módosítja**:

- a személyi részben:

- az előélettel kapcsolatban az erkölcsi bizonyítvány alapul vételével:
I.r. vádlottat az ítéletben rögzített elítélését megelőzően - amely ítélet pontos száma: 1.B.537/2003/27. és helyesen 2004. április hó 27. napján emelkedett jogerőre, - a Budapesti XVIII-XIX. Kerületi Bíróság 2003. február hó 24. napján jogerős 6.B.XVIII.1296/2002/7. számú ítéletével csődbüntett miatt 32000 forint pénzbüntetésre ítélte;
- a megváltozott családi körülményei tekintetében a vádlott másodfokú nyilvános

ülésen tett nyilatkozata alapján:

III.r. vádlott 2013. október 31-én született utónevű gyermekét élettársával közösen neveli, jelenleg egy autóalkatrész-kereskedelmi cégnél dolgozom Órbottyánban, alkalmi munkásként, havi jövedelme 130.000-200.000 forint. Élettársa gyermekgondozási segély mellett alkalmi munkát is végez.

A **történeti tényállást** a következőkkel egészíti ki:

1.) pont

- Az ítélet 1./ pontjába emeli át az indokolás 15. oldal utolsó és 16. oldal első bekezdéseiből, miszerint a I.r. vádlott lakásában marihuana és hasis hatóanyag-tartalma együttesen huszonhétszeresen haladja meg a jelentős mennyiség alsó határát és a vádlott ezt a kábítószer nagy tételben történő továbbértékesítésre szánta.
- Mellőzi a 6. oldal első mondatából „az I.r. vádlott által bizonyítottan továbbértékesített” marihuánára utalást.
- A II.r. vádlottnak eladott kábítószeresek közül az 1.478 gramm marihuána beszerzésére I.r. vádlott (grammonként 1.000 forinttal számolva) legalább 1.500.000 forintot költött.

A kábítószer legalább 1.500 forint/gramm áron értékesítette II.r. vádlottnak, s így annak értékesítése révén $500 \times 1.500 = 750.000$ forint haszonra tett szert. Az előbbieket összegezve a bűncselekményt ($1.500.000 + 750.000 =$) 2.250.000 forintra követte el.

- A kábítószer lefoglalásának körülményei tekintetében az elsőfokú ítélet 15. oldalának negyedik bekezdése és a 18. oldalai első bekezdéséből a tényállásba tartozó megállapítások átemelésével és a helyszíni szemle jegyzőkönyv alapján rögzíti, hogy:
a rendőrségi behatolás alkalmával I.r. vádlott kezében egy 50-szer 50 centiméteres zárt nejlonzacskót tartott, amely zöld növényi anyagot (marihuánát) tartalmazott, ezen túlmenően egy nyitott fekete zsákból három darab kisebb, átlátszó nejlonzacskóban lévő anyag is lefoglalásra került. A nappaliban lévő páncélszekrényből, - amelyet I.r. vádlott vonakodva, csak hatósági kényszer kilátásba helyezésére vonatkozó figyelmeztetés után nyitott ki, - egy joghurtos vödörből, két nejlonzacskóban növényi és gyantászerű anyag, egy további zacskóban pedig fehér színű por volt. Ebből

adódóan kábítószeres nemcsak az alagsorban, hanem a lakás több helyiségében felfedezhetők voltak.

2.) pont

II.r. vádlott a bűncselekmény elkövetésére az előzőek szerint 2.250.000 forintot szánt. Mivel a 2.sz. tanúnak eladott kábítószer révén 6.000 forinthez jutott, a bűncselekményt $(2.250.000 + 6.000 =)$ 2.256.000 forintra követte el.

3.) pont

III.r. vádlott a megjelölt időszakban, mintegy 20 alkalommal, alkalmanként 1-1 gram kábítószer, 2.500 forint ellenében értékesített 3. sz. tanú, így összesen 50.000 forinthez jutott.

A 4.) pontot az ítélet 16. oldalának negyedik bekezdésében írtak átemelésével és a toxikológiai szakértői véleményben foglaltakkal annyiban egészíti ki, hogy I.r. vádlott őrizetbevételekor biztosított vizeletmintájából 41,6 ng/ml koncentrációban mutattak ki delta-9-tetrahidro-kannabinol-karbonsavat, amely marihuána és hasis fogyasztását valószínűsíti. *(toxikológiai szakértői vélemény - nyomozati iratok II. kötet 548. oldal)*

Az 5.) pontot az ítélet 16. oldalának negyedik bekezdésében írtak átemelésével és a toxikológiai szakértői véleményben foglaltakkal egészíti ki, miszerint II.r. vádlott őrizetbevételekor biztosított vizelet-mintájából 62,5 ng/ml koncentrációban delta-9-tetrahidro-kannabinol-karbonsavat, valamint 0,46 ng/ml amfetamint mutattak ki, amely marihuána (hasis) és speed fogyasztását valószínűsítik. *(toxikológiai szakértői vélemény - nyomozati iratok II. kötet 534. oldal)*

A 6.) pontot az ítélet 16. oldalának negyedik bekezdésében írtak átemelésével és a toxikológiai szakértői véleményben foglaltakkal kiegészíti, miszerint III.r. vádlott 2011. május 31. napján biztosított vizeletmintájából 16,4 ng/ml koncentrációban mutattak ki delta-9-tetrahidro-kannabinol-karbonsavat, amely marihuána és hasis fogyasztását valószínűsíti, valamint a 0,29 ng/ml koncentrációban benzoilekgonint, a kokain biotranszformáció során létrejövő metabolitját. *(toxikológiai szakértői vélemény - nyomozati iratok II. kötet 488. oldal)*

A fenti kiegészítéssel a tényállás hiánytalan, valamennyi vádlottat érintően minden tekintetben megalapozottá vált, amely a Be. 352.§ (2) bekezdése értelmében alkalmas rá, hogy a felülbírálat során a másodfokú bíróság határozatát arra alapozza.

- o - o -

Az elsőfokú eljárásban a törvényszék a bizonyítékok kellően alapos, a logika szabályainak megfelelő mérlegelésével, az indokolási kötelezettségét maradéktalan teljesítésével megállapított - a fenti kiegészítéssel megalapozott - történeti tényállás

a Be. 351.§ (1) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság számára is irányadó volt.

A hatósági provokációval kapcsolatos védői érvelés minden alapot nélkülöz.

Hatósági provokációként az volna értékelhető, ha a nyomozó hatóság hívta volna fel a vádlottat kábítószer beszerzésére és a terhelt ettől motiváltan cselekedett volna.

A I.r. vádlott lakásán talált kábítószerekkel kapcsolatban ilyen nem történt, erre maga a vádlott sem hivatkozott. A jelentős hatóanyag-tartalmú marihuána és hasisgyanta hozzákerülésével kapcsolatos azon védekezése, hogy egy taxis ismerőse hagyta nála átmeneti megőrzésre, teljesen életszerűtlen és minden alapot nélkülöz, - kiváltképp annak ismeretében, hogy a házkutatáskor a lakás több helyiségében (köztük a széfben elzárva) többféle kábítószer volt fellelhető és a vádlottat a kezében lévő marihuánával érték tetten.

I.r. vádlott előadása szerint a taxis által küldött személynek kellett volna a teljes szállítmány elvinnie tőle, - ezzel szemben II.r. vádlott annak ellenére nem vitte el a lakásban lévő összes nagykiszerelésű kábítószer, hogy elszállításukhoz megfelelő gépjármű-kapacitással rendelkezett.

Az elsőfokú bíróság kellő részletességgel vizsgálta a vádlottak védekezését, s a büntetőjogi felelősségüket kétségbe vonó, vagy enyhébb elbírálást célzó terhelti nyilatkozatokkal szemben elemző részletességgel sorolta fel az azokat megnyugtatóan cáfoló bizonyítékokat. Ilyenek voltak a törvényszék által kellő és logikus indokolással elfogadott tanúvallomások, a helyszíni szemle, házkutatási jegyzőkönyvek és lefoglalások adatai, a vádlottak híváslisták szerinti üzenetváltásai, a vegyész-, toxikológus valamint elmeorvosszakértői vélemények.

A törvényszék a lefolytatott bizonyítási eljárás során általa kimerítően feltárt bizonyítékokat önmagukban és egymással összevetve értékelte, logikus érveléssel adta indokát, hogy miért fogadta el valónak 2. és 3. sz. tanúnak, valamint a rendőri intézkedésben részt vevő rendőr tanúk egyéb bizonyítékokkal is alátámasztott vallomásait. A vádlottak védekezését helytállóan vetette el, mivel a fentiekből adódóan igazolást nyert, hogy tevékenységük a kábítószer terjesztéséhez kapcsolódott.

Ekörben a tényállást, illetve az elsőfokú bíróság okszerű és logikus mérlegelő tevékenységét támadó védelmi perorvoslatok - a bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma folytán - a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethettek.

Az irányadó tényállásból a törvényszék okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére.

A törvényszéknek a terjesztői típusú cselekmények minősítésével, illetve a bűncselekmény stádiumával kapcsolatos jogi álláspontja azonban nem felel meg mindenben a büntető anyagi jogi rendelkezéseknek.

I.r. és II.r. vádlottaknál az elsőfokú bíróság egyformán befejezett forgalomba hozatalt állapított meg, míg III.r. vádlottnak a kábítószer átadását róta fel.

A BK 155. számú állásfoglalás II/5/a) pontja szerint kábítószer az hoz forgalomba, aki azt - akár ellenérték fejében, akár ingyenesen - több személy részére juttatja. A forgalomba hozatal úgy is történhet, hogy az elkövető csak egy személlyel áll közvetlen kapcsolatban (neki adja át a kábítószer), de nem kizárólag azzal a szándékkal, hogy azt a megszerző maga fogyassza el, hanem avégett, hogy másnak vagy másoknak továbbadja.

A jelen eljárásban I.r. vádlottnál nincs konkrét adat rá, hogy haszonszerzés érdekében jelentős mennyiségű marihuánát közvetlenül fogyasztók részére eladott volna, ilyenre - a bizonyíték megjelölése nélküli puszta tényállításon túl - a vádirat sem hivatkozik.

A jelentős mennyiségű kábítószer megszerzéséből arra vonható következtetés, hogy azt nagy tételben kívánta értékesíteni, ami a forgalomba hozatal szándékát támasztja alá, amelyet viszont az 1/2007. jogegységi döntés szerint csak a bizonyított forgalomba hozatali célú átadás fejez be. Mivel a rendőri intézkedés a súlyosabb miősítést megalapozó kábítószer továbbadását megakadályozta, s ezt megelőzően csak a jelentős hatóanyag-tartalmat el nem érő mennyiséget adott át e célból II.r. vádlottnak, - a nála maradó, jelentős hatóanyag-tartalmú kábítószer forgalomba hozatalát I.r. vádlott csupán megkezdte, de azt nem fejezte be. Az irányadó tényállás szerint a kábítószer raktározása - a kereskedéstől eltérően, - nem fejezi be a forgalomba hozatalt, így a súlyosabb minősítés alá eső bűncselekmény kísérleti szakban rekedt.

III.r. vádlott terjesztői típusú cselekvőségét adásvételek útján, haszon realizálása érdekében közvetlenül a fogyasztónak fejtette ki.

A BK 155. számú állásfoglalás szerint a kábítószer átadása a kábítószernek egy meghatározott személy részére alkalmi, eseti jellegű birtokba adását jelenti. Az átadás leggyakrabban ellenszolgáltatás nélkül történik, de lehet visszterhes is. A kereskedést az ismétlődően megvalósuló, visszterhes átadástól a haszonszerzésre irányuló törekvés különbözteti meg.

II.r. és III.r. vádlottnál (a tényállás 2-3./ pontjai) kifejezetten megállapítható volt a kábítószer hasznát célzó, ismétlődő értékesítése. Mivel a kereskedés magában foglal minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz, s ezek közé tartozik a kábítószernek haszonszerzés céljából történő megszerzése, készletezése is, - náluk az eladásra szánt kábítószer raktározásával (készletezésével) a kereskedés befejezett önálló tettesi cselekmény.

- o - o -

Az elsőfokú bíróság ítéletének meghozatalát követően, 2013. július 1. napján hatályba lépett 2012. évi C. törvényre figyelemmel (mind az elkövetéskor, mind a jelenleg hatályos büntető törvénykönyv 2. §-a alapján) a másodfokú bíróságnak vádlottanként kellett vizsgálnia hogy van-e az új törvénynek visszaható hatálya és

az elkövetéskor, vagy az elbíráláskor hatályos anyagi jogszabályokat kell-e alkalmaznia.

Főszabály szerint a bűncselekményt az elkövetés idején hatályban lévő törvény szerint kell elbírálni, az elbíráláskor hatályban lévő új büntető törvény akkor alkalmazandó, ha a cselekmény nem bűncselekmény, vagy enyhébben bírálendő el.

A I.r. és II.r. vádlott által megvalósított terjesztői típusú bűncselekmény büntetési tételének keretei változatlanok: az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. törvény (közegészség elleni bűncselekményként szabályozott) 282/A § (1) bekezdésében foglalt alapesete két évtől nyolc évig terjedő, míg (3) bekezdése szerinti minősített esete öt évtől húsz évig terjedő büntetési tételkeretet határoz meg, ugyanúgy mint (az egészséget veszélyeztető bűncselekmények körében) a 2012. évi C. törvény 176. § (1), illetve (3) bekezdése szerinti kábítószer-kereskedelem.

III.r. vádlottnál a csekély mennyiségű kábítószerrel kereskedés elkövetését az 1978. évi IV. törvény 282/A § (6) bekezdés a/ pontja két évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegeti, - míg a jelenleg hatályos 2012. évi C. törvény 176. § (5) bekezdése csekély mennyiség esetén csak a kábítószer kínálását, illetve átadását kezeli privilegizált esetként, így kereskedésnél, vagy forgalomba hozatalnál csekély mennyiség esetén is az alapeseti (két évtől nyolc évig terjedő) büntetési tételkeret az irányadó.

Ugyanakkor a csekély mennyiségű kábítószer megszerzését a 1978. évi IV. törvény 282.§ (5) bek. a/ pontja privilegizált esetként, két évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegeti, - a 2012. évi C. törvény 176. § (6) bekezdése értelmében a kábítószer fogyasztása, illetve fogyasztás céljából csekély mennyiségű kábítószer megszerzése vagy tartása szubszidiárius bűncselekmény, azaz csak akkor állapítható meg, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg.

A kábítószer jelentős mennyiséget eredményező hatóanyag-tartalmának megítélésében nincs eltérés. (Btké. 23.§ (1) bek. a/ pontja és (3) bekezdése - 2012. évi C. törvény 461.§ ad/ pontja)

Változtak azonban a büntetés kiszabásának elvei: határozott ideig tartó szabadságvesztés esetén csak a 2012. évi C. törvény 80. § (2) bekezdése tartja irányadónak a büntetési tétel középértékét (a büntetési tétel alsó és felső határa összegének felét), - az 1978. évi IV. törvény 83. § (2) bekezdése nem tartalmaz ilyen rendelkezést.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozata megegyezik. (rég. Btk. 42.§ (3) bekezdése, illetve 43.§ a/ pontja, - új Btk. 37.§ (3) bek. ad/ pontja, illetve 37.§ (2) bek. a/ pontja)

A feltételes szabadságra bocsátást illetően a 2012. évi C. törvény 38. § (1) bekezdése szerint határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabása esetén a

bíróság az ítéletében megállapítja a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját, ha a feltételes szabadságra bocsátás lehetősége nem kizárt. A (2) bekezdés értelmében a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb három hónapnak a kitöltését követő nap.

Határozott tartamú szabadságvesztés esetében a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének legkorábbi, a törvény erejénél fogva kötelező időpontjára vonatkozó rendelkezés - a Kúria Büntető Kollégiumának 4/2013.(X.14.) számú véleménye szerint is, - a 2012. évi C. törvény 2. § (1)-(2) bekezdése szerinti elbírálás fogalmába tartozik. Megváltozása - enyhébb elbírálás címén - alapot ad a módosító törvény alkalmazására.

A vagyonelkobzás tekintetében mindkét törvény kötelezően alkalmazandó szabályt tartalmaz. (1978. évi IV. törvény 77/B § (1) bek. a/ pont - 2012. évi C. törvény 74.§ (1) bek. c/ pont)

Az előbbiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint összhatásában az új büntetőtörvény rendelkezései I.r. és II.r. vádlottra kedvezőbbek, ezért a másodfokú bíróság velük szemben az elbíráláskor hatályos 2012. évi C. törvényt alkalmazta.

Fogyasztási és forgalmazási típusú cselekményeiket egységesen I.r.vádlottnál a 2012. évi C. törvény 176. § (1) bekezdés III. tételébe ütköző, de a (3) bekezdése szerinti kábítószer-kereskedelem büntette 10.§-a szerinti kísérletének, II.r. vádlottnál pedig a 2012. évi C. törvény 176. § (1) bekezdés IV. tétele szerint kábítószer-kereskedelem büntettének minősítette.

III.r. vádlottnál a csekély mennyiségű kábítószerrel kereskedelem az 1978. évi IV. törvény 282/A § (1) bek. IV. fordulatába ütközik, de a (6) bekezdés a/ pontja szerint minősül.

A Fővárosi Törvényszék által helyesen feltárt bűnösségi tényezők figyelembe vételével a vádlottakkal szemben alkalmazott joghátrány mértéke nem felel meg mindenben a belső arányosság követelményének és nem tükrözi azt az ítéltábla által következetesen alkalmazott büntetéskiszabási gyakorlatot sem, amely differenciál a vádlottak között a súlyosabb minősítést megalapozó hatóanyag-tartalom figyelembevételével.

Az ítéltábla I.r. és II.r. vádlottaknál a minősítésváltoztatásra figyelemmel mellőzte a halmazati büntetésre utalást.

Ennek ellenére I.r. vádlottal szemben az elsőfokú bíróság által kiszabott fegyházbüntetést a befejezett kísérlet kisebb nyomatékára figyelemmel, valamint a minősítést megalapozó hatóanyag-tartalom 27-szeres mennyisége miatt az elkövetett cselekménnyel arányban állónak találta.

A II.r. vádlottal szemben alkalmazott, a büntetési tétel felső határához közelítő szabadságvesztésbüntetés az I.r. vádlott büntetéséhez képest aránytalan és túl

szigorú. Ezért a másodfokú bíróság a börtönbüntetést az irányadó büntetési tételkeret középmértékének megfelelő öt évre enyhítette.

A 2012. évi C. törvény 38.§ (2) bek. a/ pontja alapján büntetésük kétharmad részének letöltése után bocsáthatók feltételes szabadságra.

A közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazása mindkettőjüknél indokolt, mértéke a szabadságvesztés tartamával arányos.

III.r. vádlottnál a másodfokú bíróság további enyhítőként vette figyelembe egy kiskorú gyermekes állapotát, továbbá kisebb súllyal, hogy kábítószer-használatot kezelő megelőző-felvilágosító ellátásban részt vett.

A büntetlen előéletű, csekély tárgyi súlyú bűncselekményeket megvalósító vádlottal szemben, a bűncselekmény elkövetése óta bekövetkezett időmúlásra is tekintettel az elsőfokú bíróság által alkalmazott joghátrány nemében és mértékében egyaránt eltűzött.

A másodfokú bíróság vele szemben az 1978. évi IV. törvény 87.§ (2) bekezdés e/ pontjára és a 38. § (3) bekezdésére figyelemmel, az 51.§-a szerint pénzbüntetést szabott ki. A pénzbüntetés napi tételeinek számát a Btk. 51. § (3) bekezdése szerinti harminctól ötszáznegyven napi tételig terjedő keretben a cselekmény tárgyi súlyához igazodóan, az egynapi tételnek megfelelő összeget pedig vagyoni, jövedelmi, személyi viszonyaihoz és életviteléhez mérten a törvényi minimumnak megfelelő kétezer-ötszáz forintban határozta meg.

Meg nem fizetése esetére a Btk 52.§ (1) és (2) bekezdése szerint rendelkezett a pénzbüntetés fogházra változtatásáról.

A fentiek szerint az ítéltábla az enyhítésre irányuló fellebbezéseket a II-III.r. vádlottak esetében megalapozottnak találta és a törvényszék által velük szemben alkalmazott eltűzöttan súlyos joghátrányt mérsékelte.

A törvényszék a vagyonelkobzással kapcsolatos kötelező törvényi rendelkezésnek I.r. és II.r. vádlottakat érintően eleget tett, azonban az intézkedés összecszerűségében nem felel meg a jogegységi határozatban foglaltaknak.

Az ítéltábla a másodfokon kiegészített és irányadó tényállás alapján az 1/2008. Büntető jogegységi határozat iránymutatásának megfelelően, a 2012. évi C. törvény 74. § (1) bekezdés c) pontjára figyelemmel e vádlottakkal szemben a vagyonelkobzást nem csupán a kábítószer megszerzésére fordított összegre, hanem a bűncselekménnyel összefüggő teljes vagyonra elrendelte, nem csökkentve annak mértékét a kábítószer megszerzésével összefüggő kiadásokkal.

A törvényszék III.r. vádlottnál figyelmen kívül hagyta az 1978. évi IV. törvény 77/B § (1) bekezdés a/ pontjának rendelkezését, miszerint vagyonelkobzást kell elrendelni arra a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyonra, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett. Ennek

pótlása nem ütközik súlyosítási tilalomba és a Be. 354.§ (5) bekezdése szerint a másodfokú bíróság abban az esetben is határozhat róla, ha a vádlott terhére nem jelentettek be fellebbezést. Az ítélőtábla ezért a kábítószer értékesítéséből származó összeg erejéig intézkedésül III.r. vádlottnál vagyonelkobzást is alkalmazott.

A Fővárosi Törvényszék helyesen döntött a lefoglalt bűnjelek elkobzásáról, illetve kiadásáról.

Tévedett azonban, amikor III.r. vádlottól lefoglalt pénzösszeg lefoglalását azzal szüntette meg, hogy azt a terheltnek rendelte visszaadni, ellenére, hogy beigazolódott, miszerint a pénz az élettárs tulajdonát képezi. Ezt a másodfokú bíróság helyesbítette, - a lefoglalás megszüntetésének változatlanul hagyásával - a pénzösszeget a Be.155.§ (2) bekezdése szerint igazolt tulajdonosának rendelte kiadni.

Megfelel az anyagi jogi rendelkezésnek az előzetes fogvatartásban töltött időnek a 2012. évi C. törvény 92.§ (1)-(3) bekezdései szerinti beszámítása is.

Az elsőfokú bíróság az ügydöntő határozatának kihirdetéséig felmerült bűnügyi költség viseléséről számszaki hiba nélkül és a törvénynek megfelelően döntött.

A fentiek szerint a másodfokú bíróság a törvényszék felülbírált ítéletét - a Be. 361. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen eljárva, a Be. 370. §-ra figyelemmel - I.r., II.r. és III.r. vádlottakat érintően a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg az egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdése szerint helybenhagyta.

A Fővárosi Ítélőtábla ítélete elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 386. § (1) bekezdés zárja ki.

Budapest, 2014. november hó 6. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

Dr. Sebe Mária s.k.
előadó bíró

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 2013. június hó 24. napján kelt 26.B.1541/2012/36. számú ítélete I.r., II.r. és III.r. vádlottakkal 2014. november hó 6. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Budapest, 2014. november hó 6. napján

. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

